

Jezus is Heer van de sabbat

‘In die tijd ging Jezus op de sabbat door de korenvelden; Zijn discipelen nu kregen honger en begonnen aren te plukken en te eten. Toen de farizeeën dit echter zagen, zeiden zij tot Hem: Zie, Uw discipelen doen wat niet geoorloofd is te doen op sabbat. Hij echter zei tot hen: Hebt u niet gelezen wat David deed toen hij honger had, en zij die bij hem waren? Hoe hij het huis van God inging en de toonbroden at, die hij niet mocht eten, en ook zij niet die bij hem waren, behalve alleen de priesters? Of hebt u niet gelezen in de wet, dat op de sabbat de priesters in de tempel de sabbat ontheiligen en onschuldig zijn? Ik zeg u echter, iets groters dan de tempel is hier. Als u echter had geweten wat het is: Barmhartigheid wil Ik en geen offer, dan zou u de onschuldigen niet hebben veroordeeld. Want de Zoon des mensen is Heer van de sabbat’.

Mattheüs 12:1-8

Deze verzen bevatten vijf belangrijke beginselen, of gedragsregels, voor ons als christenen in deze bedeling, waarin de Heer is verworpen door Zijn eigen volk (dat gebeurde ook met Zijn voorloper Johannes de Doper, zie het verband met hoofdstuk 11). Het gaat om de volgende principes:

1. Priesterschap

Jezus en Zijn volgelingen verkeren als priesters in Gods heiligdom in de tijd van Zijn verwerping, evenals David en zijn mannen het huis van God binnengingen en de toonbroden aten (vs. 3-4). Als gelovigen hebben wij een hémelse roeping; wij hebben nu reeds vrijmoedigheid om binnen te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus. Wij hebben ook een grote Priester over het huis van God,

namelijk de verhoogde Heer aan Gods rechterhand (Hebr. 10:19-22). Het heiligdom is onze 'schuilplaats' en wij mogen ons daar in Gods tegenwoordigheid voeden met Christus, het ware hemelbrood. De twaalf toonbroden spreken ook van de hemelse positie van de gemeente. De broden symboliseren Gods volk, dat in Christus aangenaam gemaakt is en door Hem gedragen wordt in Gods tegenwoordigheid.

2. De rust van God

De priesters in de tempel deden dienst op de sabbat en maakten zich toch niet schuldig aan sabbatschennis (vs. 5). De sabbatswetten gelden als zodanig niet voor ons als christenen. Wij zijn echter ook priesters voor onze God en Vader, en het is ons geoorloofd voortdurend het hemelse heiligdom te betreden, ook op de sabbat. Dat wil zeggen, wij mogen binnengaan in Gods rust op grond van het volbrachte werk van Christus (Hebr. 4:8-11). Wij hebben vrede met God door Christus, en genieten ook de vrede *van* God in onze harten (Rom. 5:1; Fil. 4:7).

3. Een nieuwe tempeldienst

Christus kon van Zichzelf zeggen – want Hij is God en Mens in één Persoon: 'Méér dan de tempel is hier' (vs. 6). Hij was ook méér dan Salomo, die de tempel bouwde (vs. 42). De hele volheid van de Godheid woont lichamenlijk in Hem (Joh. 2:21; Kol. 2:9). De tempel van Zijn lichaam spreekt echter ook van de gemeente, die nu Zijn 'lichaam' op aarde is en de woonplaats van God in de Geest (Ef. 2:20-22). Dit vervangt iedere aardse tempel, die met handen is gemaakt.

4. Het bewijzen van barmhartigheid

Het devies van de nieuwe bedeling is: 'Barmhartigheid wil Ik en geen offer' (vs. 7). Wetticisme leidt altijd tot veroordeling van onschuldigen en (zelf)verheffing van het godsdienstige establishment. Dit woord van de Heer is een citaat uit de profeet Hosea: 'Want in liefde heb Ik behagen en niet in slachtoffer, in kennis van God en niet in brandoffers' (Hos. 6:6). De Heer citeerde het ook bij de roeping van Mattheüs (Matt. 9:13). Christus kwam niet om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars. Wij zouden ook barmhartigheid moeten tonen jegens alle mensen, want het is nog steeds genadetijd.

5. Christus is Heer van alles

De Zoon des mensen is Heer, ook van de sabbat (vs. 8). Hij stelt de regels vast voor ons gedrag – die vinden wij dan ook in de rest van het Nieuwe Testament. Maar dit is tevens een verwijzing naar het komende Vrederijk, waarin alle tong zal belijden dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader (Fil. 2:10-11). Hij is aller Heer, de Erfgenaam van alle dingen (Hand. 10:36; Ef. 1:22). Bij Zijn wederkomst zal Hij Zijn regering aanvaarden, en dan zal de definitieve sabbatsrust aanbreken voor het volk van God en voor de hele schepping.

